

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринка 10., II. пов. Корто пош. шлани 26.726. Адреса телеграфна: „Діло—Львів“. Число телефону 565. Реклама редакція не зветрає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. квартально 15— „ піврічно 28— „ щорічно 56— „ у Львові (без доставки): місячно 4— К. квартально 12— „ піврічно 22— „ щорічно 44— „ в Німеччині: піврічно 28— М. щорічно 56— „ За аміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Реклама в першому випуску коштує в день 60 с. в наступних 1 К. в наступному 1*50. в наступних 2 часті передано по 1*50. в наступних 3 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 4 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 5 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 6 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 7 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 8 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 9 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 10 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 11 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 12 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 13 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 14 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 15 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 16 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 17 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 18 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 19 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 20 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 21 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 22 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 23 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 24 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 25 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 26 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 27 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 28 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 29 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 30 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 31 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 32 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 33 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 34 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 35 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 36 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 37 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 38 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 39 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 40 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 41 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 42 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 43 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 44 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 45 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 46 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 47 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 48 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 49 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 50 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 51 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 52 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 53 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 54 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 55 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 56 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 57 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 58 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 59 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 60 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 61 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 62 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 63 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 64 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 65 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 66 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 67 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 68 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 69 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 70 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 71 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 72 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 73 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 74 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 75 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 76 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 77 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 78 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 79 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 80 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 81 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 82 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 83 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 84 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 85 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 86 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 87 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 88 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 89 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 90 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 91 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 92 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 93 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 94 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 95 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 96 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 97 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 98 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 99 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних 100 часті по 2 К. в наступних 2 К. в наступних</p>
--	--	---

Видас: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Політика Української Народної Республіки.

Львів, 10. січня 1918

Делегація Української Народної Республіки на мирову конференцію в Берестю Литовським знаходить ся вже в цілості під проводом генерального секретаря премоислу і торговлі Всеволода Голубовича на місці переговорів. Про її становище одержуємо з над кордону на основі інформацій, які походять з кругів, близьких до Української Центральної Ради, отсі відомости:

в імені цілого українського народу. Поруч мандату українського правительства має вона за собою також завву Української Парламентарної Репрезентації, зложеної 19. грудня 1917 р. в австрійській палаті дослів, де говорить ся, що українські землі Австрії — колишня галицько-володимирська держава — творять „неподільну і непродажну спадщину української нації“ та що прилучене її до Української Народної Республіки „відповідало би найвищому ідеалови цілої української нації“.

Коли б таке полагодижене територіяльного питання між Австро Угорщиною й Україною зустрічало непоборимі труаности, — хоч при добрій волі їх не повинно бути! — українська делегація заступати не як *conditio sine qua non* домагане, щоби з українських земель, які остали би поза границями Української Народної Республіки, була утворена українська держава в рамках Габсбурзької монархії, так виниувана в усі можливости розвитку цієї часті українського народу, щоби український горожанин цієї держави не потребував з тугою споглядати на Українську Народну Республіку, як не споглядає з тугою на Німеччину австрійський чи швейцарський Німець, на Францію швейцарський Француз, на Італію швейцарський Італієць. Як сказано, українське правительство не бажає собі, щоби між Українською Народною Республікою і Австро Угорщиною стояла українська ірредента і тому мусть оягнути для своїх закордонних братів, як не в Українській Народній Республіці, то бодай в окремішій українській державній формації в рамках Австро Угорщині умови вільного державного життя.

В обох випадках уважає українське правительство за річ самозрозумілу таку повну сепарацію між Поляками й Українцями, щоби ані найменший кусок української землі не вхедив в сферу польського державного життя. Се — *conditio sine qua non*: упокорене українського

народу піддпие хоч би найменшої його часті під польську державну власть робило би великий коуа України з Австро Угорщиною абсолютною неможливістю.

Як відємо, в Берестю Литовським побіч основних питань, які мають рішати про будучність, обговорюють ся також практичні справи найближшої хвилі, як сарава політично торговельних зносин між сторонами, які закладать прелімінарний мир. В сій справі українська делегація буде ствати на становищі, що посередником в цих зносинах між Австро Угорщиною й Українською Народною Республікою повинні стати відповідні українські інституції в Австрії. Зруйнований війною, український народ в Австрії повинен вже в сій стадії мира мати ту користь, щоби економічні користи, які мати ме Австро Угорщина від Української Народної Республіки, були також для нього користями і причинили ся до його відбудови, щоби учасником тих дібр, які йтимуть з Української Народної Республіки, не був він аж з ласки Відня, залежного що до українського народу від польського кола, тільки щоби він виступив як безпосередній учасник у виміні тих дібр, які прецінь є добрами української землі, українського народу. Коли запомагати Австро Угорщину, то з користю для своїх земляків, — така є думка українського правительства в сій справі і таку думку заступати ме українська делегація в Берестю Литовським.

Признане Української Республіки.

Львів, дня 10. січня 1918.

„Матін“ донесить: Французьке правительство — після сього, як признало незалежність Фінляндії — признасть також українську республіку. Висший урядник, який з поручення союзників виїде в тій сараві до Києва, повідомить про се Раду.

Уступлене Петлюри з військового секретаріату.

Кріза в українським правительстві. — Війна чи мир?

Львів, 10 січня 1918.

Посередною дорогою одержали ми таке донесене петроградського кореспондента „Daily Telegraph“ з 3. с. м.:

Українське правительство зажадало від совіта народних комісарів своєї заяви про те, чи Україна находит ся властиво в війні з центральною Росією, чи ні. Комісарі заявили, що вони готові заключити з Україною мир і признати її самостійність, як що Україна готова вважати Каледіна протиреволюційним вождом і звільнити на перехід військ проти нього.

Серед українського правительства зайшли важні зміни. На місце міністра війни Петлюри, який зорганізував армію України, вступив адвокат Порш, а дальші зміни вказують на можливість зменшення острих протівенств, які досі були між Україною й осередними державами тай між Україною і Петроградом.

ПЕТРОГРАД 3. січня. (Вольф), Петроградська Агенція доносить: Супроти сього, що представники Української Ради виявили готовість

печати переговори з радою народних комісарів які признають самостійність української республіки і супроти сього, що Рада зі своєї сторони признає протиреволюційний характер діяльності своїх приклонників, булиб переговори з нею рішучо пожадані. При тім визначуєт ся, що рада народних комісарів признає рішуче право на державну самостійність всім націям, з українською включно. Треба у всякий спосіб старати ся оминуті війни з Радою, коли вона признає протиреволюційний характер діяльності Каледіна і не буде ставити перепон війні з ним. Рада комісарів висказує пересвідчене, що українська Рада интворюєт умови, які унеможливають всяке непорозумінє серед братніх народів. Совіт народних комісарів вважає вказаним наважати правильні зносини з Радою, щоби оминуті всяких непорозумінь, спричинених політикою Ради в справі загального фронту і проти революційного руху Каледіна. Совіт народних комісарів пропонує Раді переговори в справі зближеня відповідно до поданих принципів і як відповідне місце для переговорів вказує міста Смоленськ або Вітебськ.

Українські делегати.

Берн (Швайц.) 5. січня 1918.

Про українських делегатів в Берестю Литовським пише російський співробітник „Bund-u“: На самім початку треба згадати про гарау, ви-

соку появу 30-літнього українського національного резолюціонера Н. М. Любинського, який як український заступник на румунським фронті мав брати участь уже в переговорах про завішене оружя в Берестю, одначе за пізно туди прибув. Любинський заступав усе думку, що

Виступаючи з сим домаганем в Берестю Литовським, українська делегація добре знає, що має повне право заступати се домагане в

НАЙХОСЕННІШИМ ДАРУНКОМ

для КОЖДОГО
- є житева -
-- поліса --

Карпаті

з VII.
ВОЄННОЇ
ПОЗИЧКИ.

Новорічним

власть на Україні мусить належати до Ради і що українські війська творять ся як національну сруктуру сили. Український соціальний революціонер А. А. Сервюк був передовсім за безумовним скликанням українських установчих зборів. Поручник М. Н. Полюзов є відомим українським соціальним революціонером і спеціалістом в аграрній справі. М. Левицький вступив в Раді українській комітет в Чернігові...

Умови мира Злучених Держав.

(Рейтер) Вашингтон, 8 січня 1918.

Президент Вільсон пропонує нині контр-програму світового мира. Вільсон навідує до переговорів у Берестю Литовським і стверджує, що між основними лініями, запропонованими заступниками осередних держав, і між конкретними умовами мира існують основні різниці. Коли основні лінії допускають інтерпретацію в ліберальнім напрямі, то програма конкретних умов мира не допускає ніяких уступок ані супроти Росії ані в користь наслідів, о які ходять. Ця програма означає, що осередні держави рішення кождо пядь землі, яку об'єднали зброєю силою, як також кожде місто і кождо точку задержати як свою постійну власність. Вільсон каже, що в огляду на те не знати, кого властиво вступляють заступники осередних держав: чи волю народів, як вона між ин. виявилася в ухвалі німецької парламентарної більшості в 19. липня 1917 р., чи волю військової партії?

Своїми умовами мира осередні держави вимагали відповіді на відповідь. Таку відповідь дав в останім тиждні Лейб Дженерал, який в подиву гідною твердістю і в водиву гідним дусі говорив в імені народу і правительства Великої Британії. Таку відповідь дав також російський народ, який, хоч безсилний і безпомічний супроти Німеччини, однак не хоче підчинити її своїй душі.

Далі Вільсон подає програму світового мира, заявляючи, що вона є програмою Злучених Держав і взагалі однією можливою програмою мира. Ця програма звучить:

- 1) Мирні договори мають бути офіційні, отже не може бути ніяких тайних інтернаціональних договорів, тільки дипломатія мусить бути ведена явно перед цілком світом.
- 2) Повна свобода на морі поза територіальними водами як в мирі так і війні, в виняток тих частин моря, які в цілості або в частині будуть замкнені інтернаціональною акцією для здійсненя інтернаціональних договорів.
- 3) Рівність торговельних умов всіх націй, які прилучать ся до мира.
- 4) Гарантія в цілі введення зоруженя народів до найменшої міри.
- 5) Упорядковане колоніяльній справі на тій основі, що рівну вагу мають мати інтереси населеня і оправдані вимоги правительств, яких права треба відграничити.
- 6) Опорожненя цілої російської території і таке погодженя всіх питань, які відносять ся до Росії, щоби і осія мала повну змогу самостійно рішити про свою політику; що більше, Росія повинна дістати поміч, якої потребує і сама бажає. Поведеня братніх націй супроти Росії в найближчих місяцях дасть ясну пробу зрозуміння інтересів Росії зі сторони тих націй.
- 7) Відбудованя самостійної Бельгії.
- 8) Опорожненя і відбудованя зайятих частин Франції і направлення армії, заведіної її в 1870 р. в справі Ельзасу й Лотарингії.
- 9) Справленя границь Італії на основі ясних національних меж.
- 10) Народам Австро-Угорщини, яких місце між націями хочемо хоронити й забезпечити, має бути дана перша нагода до автономного розвитку.
- 11) Румунія, Сербія й Черногора мають бути опорожені й відбудовані. Границі балканських держав мають бути на основі порозуміння означені відносно в історичними лініями національної приналежності.
- 12) Турецькіма частям османської держави має бути забезпечена суверенність, але ніякі народи мусять мати заперчений автономний розвиток. Дарданелли мають бути отворені від інтернаціональними гарантіями.
- 13) Має бути утворена незалежна польська

держав, яка мусить обнимати області, заселені без сумніву польським населенням; їй має бути забезпечений інтер національним договором вільний доступ до моря, економічна незалежність і територіальна цілість. 14) Мусить бути утворений загальний союз народів. Окремі договори мусять-б подбати про взаїмні гарантії політичної незалежності й територіальної цілості в однаковій мірі для великих і малих держав. Далі Вільсон заявляє, що не заведе Німеччину її величчю, не думає її поборювати ані зброєю ані торговельними договорами, коли вона хоче на справедливих основах вступити в союз з іншими миролюбивими націями. Вільсон кінчить заявою, що сю мирову програму Злучених Держав рішені обороняти разом з своїми союзниками аж до самого кінця.

Урядові донесення про переговори в делегатами Української Республіки.

Телеграми п. к. Кореспонденційного Бюро. 3 6. січня: Вчора й нині відбували ся в делегатами Української Республіки, перебуваючи в Берестю Литовським, необхідуючі вступні наради. Перебіг їх був дуже відвояючий. 3 7. січня: Нараді в українською делегацією ведено на повнім засіданні, в котрім брали участь всі повновластники почвирного союзу. 3 8. січня: Нині пополудні відбула ся між представцями вібраних в Берестю Лит. делегацій вступна нарада, в якій взяли участь: державний секретар д-р Кільман, міністер заграничних справ граф Чернін, міністер справедливости Полюк, народний комісар для заграничних справ Троцький, український генер. секретар для торгovel, і промислу Всеволод Голубович і великий визир Талат наша. По обговореню формальних і програмових питань назначено новне засіданя на завтра (9 го с. м.) на годину 11 перед полуднем.

Потім відбувала конференція між заступниками держав почвирного союзу й українськими заступниками.

Склад української делегації. БЕРЛІН. Бюро Болша доносить: Дня 1. січня прибула до Берестя Литовського мирова делегація Української Республіки, вложена з чотирох відпоручників: М. Левицького, Н. Любимського, М. Полозова і А. Сервюка. Всі ага даві є представниками Української Центральної Ради і всеросійських Установчих Зборів в Петрограді. Відпоручники України мають повновласть вести мирові переговори від правительств Укра. Республіки.

БЕРЛІН 8. січня (Вьяльф). Як ми довідуємо ся, очікують в Берестю Литовським з України дальших делегатів і комітентних сил. Як превідник делегації привідить міністер торговлі і промислу Голубович, дальше очікують капітана Гасенка особистого прибічника міністра війни; як військові члени привідають дальше: кувічний Григорій Лисецко, Микита Куценко і Володаслав Радівський, -оба сотники. Як доповідник в господарських справах буде черадником Сергій Остапенко. Вкінці очікують панів: Ігнатеня, Фріда, Шадаценка, Черноморського, Кубровського і Ковальського.

Війна чи мир?

Мім Петроградом і Україною.

Бовель, 4. січня. Як доносить „Навас" з Новочеркаська, удіяне генеральний а'чал козаків Каледінович надвичайних повновластий для оборони краю перед більшевиками. Виста, що надішли до Петрограду з над Дону і з України, доносять, що операції обмежують ся ноки-що на концентрації військ. Телеграма більшевицького мацяльного вождя доносить: Каледін і Корнілов машерують проти Харкова і Вороніжа. Більшевики посидають туди помічні війська. Прийшло вже до продинокі мершавоючых передалок. В околиці Кієва стоїть 200 000 Українців з численною артилерією. В Жмеринці (Поділе), де мала початись генеральна битва між Українцями й

більшевиками, мали обі сторони закінчити завільшене оружя на п'ять днів. Після донесеня „Наваса" з Новочеркаська оголомили більшевики область Чорного моря незалежною республікою і назвали її Черноморською республікою.

ХТО ХОЧЕ Подіти в Українській Республіці — той мусить читати „ДІЛО". Наших Читачів і Прихильників просимо приєднатися до „Ділу" нових передплатників, бо тільки таким способом може часопис удержати ся і поступати вперед в області часописної техніки і інформаційних вимог.

Письмо з Волині.

„Ad maiorem Poloniae gloriam". Ковель, 31. грудня 1917. Під негатавочий крик в своїй пресі польська імперіялізм Поляки всі сили напружують, щоб тепер — хоч на зверхній вид — надати свої українським неясним вигляд ніби-то польська „kres in". Байдуке, що римо-католицьке ладність окупованих українських частин Волині під сей час уваліє з себе велику вже незначну меншість (статистичних відомостей австрійського уряду, оголошених і в „Вістнику Союзу Визволення України" в сей рік, гадаю, задовисті, щоб уяснитись в українськості Волині). — Показав підмогою з Королюства й Галичини — чого в шкільних справах, чи то своїми проповідями гуртками, а то й економічно ратування організаціями надають такі нашій Волині жодської баран.

Заснований 1916 р. в м. Ковелі так званий ратувочий комітет вони проте, бачучи себе меншістю, не вважались називати польськими, а ще поспішли йому марку — „chrześcijański". Дарма, що той комітет обслуговує не тільки українську християнську людність міста Ковеля, майже цілком українські околиці села, — прозидія того комітету складають ся в семи польських-шоваїстів, одного Українця „progradni ogi" Русина та ще мене. Зовсім так, як се мабуло наказать „галицьке виборче право". Хоч той комітет за підпора року й знав багату зміну: президент, його заступник, скарбник, секретар і ахто з простих членів — особи нові (віцепрезидент скарбника і секретаря довелось усунути за торговельний шахрайства спекуляції!), однак доповісти президент Українцями так таки й не вщастило ся.

Ляшаючи ся усе в меншість, мені рідко коли щастить навіть здобути ся, щоб в протоколній вібраві замотувалась моя думка, незгідна з установленюм абор'а. Крім того ще й самі протектори коли іноді фальшують. Так наприклад вибрав комісію з трьох осіб (у тім числі й мене) для складаня статута комітету. Мало того, що в зробленні цього статуту ще до точки про абор'а для урядованя відкинуто застереженя прав української мови, й те без моего відвома і агода, 9. грудня в моїй відсутності зроблено ще деякі радикальні зміни. Не дивлячи ся на те, що явось влягає мені дебітись постанови, щоби про засіданя комітету всі члени сповіщались завчасу бодай вже за 24 години, — про ті збори, де обмірковував ся статут, мене не тільки не повідомлено, але наші „культуртрегери" не посоромились навіть не замотувати, ще засіданя відбувалось в моїй відсутності. Коли на пізнійших чергових зборах, 19. грудня я просив записати до протоколу про мою відсутність на попередних зборах, мені відмовлено в тім, лиш в протоколі з 9. грудня зроблено додаток про мою відсутність.

Як бачите, волинські „культуртрегери" з позичивши все у своїх сусідів ще до викорстаня методи поляризації, ще й перевмисляли своїх учителів Галиччю!

Що ж відносьть ся до допомоги християнської людности Волині, то... бодай не казати! Пресе богаче вже вгадувалось у часописі „Рідне Слово", що виходить на Підлішчу. Крім того „християнську діяльність" цього ратувочого комітету для нас Українців як не можна ліпше може ілюстровати й те: Сього року для польської школи на ядику асигновано передати польській „Masięga" 520 кером і го теді, коли

Читайте!

— Внески які ровсилає —
в нинішнім числом
ц. к. Австр. війсьновий фонд
вдів і сиріт у Львові.

Підписуйте!

НОВИНКИ

Львів, 10. січня 1918.

† Д-р Юліян Недродакий, виступавши професор і ректор львівської політехніки, командор ордера Франца Йосифа і званої корони III кл. б. васт. голова товариства „Просвіта“, дійсний член і б. голова математично-природничої секції Наук. тов. ім. Шевченка, умер у Львові дня 7. с. м. 1918 р. на запалене легкях в 73 році життя. Покійний був незвичайно спосібним геологом і автором ряду праць, печатаних голов-но в німецьких виданнях. Як чоловік був він одним з найкрасших типів серед нашого громадянства. За життя складав він обильні датки на українські народні інституції, голов-но такі, що займали ся молодістю. Сеюго часу дарував він три тисячі корон на бідних учеників перемиської гімназії. Спадкоємцем свого майна устано-вив товариство „Просвіту“, яке по внасліді незначних легатів для родини все проче майно при помочи кураторів має розділити між украї-нські товариства. Українське педагогічне това-риство наділене легатом у висоті 15 тисяч ко-рон. В. Я. п.

— З дням 15. с. м. вдержуємо висилку нашо-го дзевника всім тим нашим дотеперішним пе-редплатникам, які до того дня не відновили передплати. Недостача і надмірна дорожнеча паперу, як і взагалі високі кошти дзевникар-ської продукції, які мусять всі без вмітку бути покриті готівкою, унеможливають нам виси-лати дзевник на кредит. Сподіваємо ся, що на-ші передплатники углядають важке положен-ня дзевника, який мусить покривати ще найменше в десятиро збільшені кошти продукції і поспіша-ть з відновленем передплати, а також постара-ють ся збільшити круг наших передплатників.

— „Вістник Генерального Секретаріату України“, почав виходити від 6. листопада 1917 року. Ви-ходить 1—2 рази на тиждень. Коштує на мі-сяць 1 карб. 20 коп. Адреса редакції Київ, Хре-щатик 38. Прес. Бюро при Генеральному Се-кретаріаті. — Ф. К.

— Дирекція ліцей, гімназіяльних і семінарійних курсів в українським інституті для дічат в Пе-ремишли повідомляє учениці, що наука розпі-чнеть ся дня 15. січня о 8. год. рано. На той день мають явити ся точно всі учениці.

— Всім Дарогим Землякам, Вп. Паням і Паням, що привітали мене вичемно ширими словами при моім першим вступі на рідну землю, скла-даю на сім місци сердечну подяку і всіми си-лами старати ся буду, щоби і на будуче заслу-жити собі на таку саму пошану і любов украї-нського загалу. Най жис вільна, сесбідня і не-зависима Україна! — Д-р Денило Стазура.

— Молочанню Союза Українок при вул. Бля-харській у Львові обікрали в ночі з вітвірка на середу.

— Пресиме параглянути проспекти усіх асеку-раційних товариств, які займають ся забезпе-ченєм в сполуді в VII. воєнній позичкою, а пере-конаєте ся, що найдешевші і найкорисніші у наш обезпеченє дає тільки ц. и. австрійський війсьновий фонд вдів і сиріт у Львові, вул. Сла-вацького ч. 16. 334 в. з. 5

ГОШЕРЛИ

Дмитро Левкович, виступавши професор у-країнської гімназії в Перемишли, помер по тяж-кій недуді в 68 році життя дня 31. грудня 1917. Похорон відбув ся 2. січня 1918. В. Я. п.

ЗІ ЗМІНОЮ РОКУ.

Передплата на „Діло“ в 1918 році, вносять для Львова: поза Львовом:
4 К. місячно 5 К.
12 К. 1/4-річно 15 К.
22 К. 1/2-річно 28 К.
44 К. річно 56 К.

Окреме число коштує: у Львові 16 с., поза Львовом 20 с.

місцева австрійська власть на ту саму вилнку дади вже від себе 540 корон. Між тим маву-будого року для української школи дади щось на адинку той комітет відмовив се: се не його мовляв, діло, бо, бачите, се була... українська школа.
Коли додати до сього насильне закритє українських шкіл, не дозволенє на заснованє но-вих шкілок та взагалі тємованє просвітної спра-ви інспектором Поляком, а також і всяке рато-ванє виключно „роздап их“ Русинів, що своїх дітей посилають до польських шкілок, в ке-трих православну дітвору вчать і релігій римо-католицької, то вже Полякам ніби треба й ра-дїти з сього...
Але се булоб для них тільки — само-ошукую: бо навіть і такий „rozdapny rusin“, член правліня ратунокowego комітету, мій таки тєско — Луцкєвич, що для приподобанія Поля-кам з нашого Левка зробив ся Леоном, котрий навіть две грошєлі нєноси й до „Masclerz-и“ поль-ської, — навіть і він вельми таки радо підписав протест проти вклучєня українських земель до плянованого „крулевства“. А спиталиб про се плянованого „крулевства“. А спиталиб про се вже не міську людність, але сєлян наших ціл-ком майже українських сєлиць на тій Волині?... Тєдїб, гадаю, висновельможні панї з наших українських частин „єкупованої землі“ сороми-лись навіть і просити про утворєнє тут того „stanu posiadania"... А втім.. не у всякого одна-кова совість.
Марко Луцкєвич.

Енгельберт Пернерсторфер

В неділю, 6. с. м., помер у Відні в 68. ро-ці життя соціально демократичний віцепрезидент палати послів Енгельберт Пернерсторфер. З фа-ху фільольог, звязець і критик літератури і шту-ки, він був також одною з найважачіших політичних постатей в Австрії.

До парламенту ввійшов 1885 р. як само-стійний кандидат в міської курії в Wiener Neu-stadt і той сам мандат здобув в другє 1891 р.; в 1897 р. як соціально демократичний кандидат (до соц. дем. партії вступив в 1896 р.) в п'ятій курії в тїм самім місті перепав, та за те в 1900 р. здобув сей мандат; в 1907 р. і 1911 р. вий-шов у тїм самім місті послєм в загального го-лосованє.

В парламенті разом з відєнським послом пок. Крозветтером швидко здобув славу не-примирного опозиційніста і рєчника всіх покривджєних; заки ше вступив до соц. дем. партії, був властиво її заступником в парламенті. Знала його тоді й Галичина як противника „щя хотської господарки“ й „галицьких виборів“; коли в 1897 р. він упав у своїм округі, поста-влено його для демонстрації кандидатом в мі-ської курії в Станиславові (тоді ще польські демократи виступали як противники, а не спад-коємці і сторожі польсько шляхотської идеол-гії і польсько шляхотського „стану посіданя“).

В соціалістичних кругах як в Австрії так і заграницєю був поважною й шанованною фі-гурою, хоч закидали йому націоналізм і опор-тунізм. В парламенті загального голосованя ре-презєнтував соціальну демократію в президії.

Окремо треба згадати про його прихиль-ність до української справи. Як уже казано, вже в початках своєї парламентарної діяльності виступав проти польського панованя в Галичині. В своїм органі „Deutsche Worte“ містив статі українців; між ин. в 1890-их роках статі поє. В. Бузанновського, а в 1903 р. мої статі про аграр-ний страйк наших сєлян і про університетську справу. Пригадаю, в літі 1903 р. було в Від-ні соц. дем. віче з програмою „Фінляндія і Ки-шинів“ (ходило о царські заваженя проти автономії Фінляндії і про жидівські погроми в Кишеневі); коли на сім вічу я зголєсив ся до слова і зачав свою промову тим, що хочу при-гадати з'їзраним націю більшу й більше помєв-лену від Фінляндії, Україну. Пернерсторфер ки-нув мені захоочуючий „Zwis herauf“: „Sehr gut!“ Підчас війни помістив у „Berliner Tagblatt“ кілька статей про українську справу, в яких по-пулярїзував наші змаганя до державної само-стійности. Був тим, що з любовю до прав-ди, зі свідчутья до покривджєних могавав нам бор-ти ся з нашим поневоленєм, і нале-жить ся йому вьачна згадка в наших народі.
М. Ловинський.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, 11. січня 1918.
Нині: греко-кат.: 14.000 дітей — римо-кат.: Гіліяї папи.
Завтра: греко-кат.: Аїїїп муч. — римо-кат.: Гонсрати д.
| Національний Музей у Львові (вул. Мєзна-цького ч. 42) відчиненая для публіки у віато-рок і п'ятницю від 2—4 год. по полудні.
515 5—7

| Дирекція української приватної гімназії в Городєніцї подає до відєма, що в згаданій гім-назії можуть найти вачає від 15. лютого 1918 тои учительські сили: 1) клєсичний фільольог (євєнтуально учитель латинки й иншого пред-мету), 2) історик (історія й геограрфія) і 3) гер-маніст. Можуть зголєшувати ся й жіночі сили учительські. Платяи пїсля умови з дирекцією. Зголєшеня (письмєнні) до Дирекції гімназії в Городєніцї.
6-10

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Кредит-ний Союз Кредитовий у Львові, — число книжечок: шадничої 4.000.

Найліпшим Новорічним дарунком для родини

є забезпеченє її будучности.
Такий дарунок може зробити кождий, о безпечивши ся в VII. воєнній позичці.
Розумієть ся само собою, що кождий Украї-нєць обезпечуєть ся тільки в українським товаристві обезпечєнє на житє і ренти „КАР-ПАТІЇ“ у Львові.

Для тих, що розпоряджасть більшою го-тівкою, „Карпатія“ завєла

обезпечєнє в одноразовою премією.
Хто має облігації попередних воєнних позичок, не потребує платити премії грошии, бо „Карпа-тія“ приймає замість грошиий ті облігації. *

Пояснєнь в справі обезпечєня з одноразо-вою премією, в справі заплаати премії облігаціями давнійших воєнних позичок і всьмих инших по-яснєнь уділять кождому дирекція „Карпатії“ у Львові, вул. Руська ч. 18.

Україна між Польщею і Росією.

Історичний огляд відношеня польських і росі-йських революційних партій до справи самостій-ности українського народу дає араїя
Д-РА МИХАИЛА ЛОЗИНСЬКОГО

„ПОЛЬСЬКИЙ І РУСЬКИЙ РЕВОЛЮ-ЩІЙНИЙ РУХ І УКРАЇНА“.
(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.)

Того-ж автора „ЛЮДИ“, біографічно-літе-ратурні нариси (Драгоманів, Франко, Павлик, Сембратович, Берисон, Рекаїн, Крапоткін, Тол-стой, Тургенєв, Гарібальді) в повтрєтатаи.
(Стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.)

Книгарня Наукового Товариства
ПОРУЧАЄ: ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

„РУСАЛКА“ на 1918 рік.

Ціна 40 сот. (з перєс. 45 сот.)
(16 шт. К 4, 23 шт. К 9, 54 шт. К 10, вже оплатно).
В красній оправі яи мотєс н 120.
Замовленя праймає і висилає по одєржаню готівки
А. ОНЩИШ, Львів, Надаєчня 4.

Заходом Тов. „Українська Захоронка“ відбудє ся дня 13. січня с. р. в великій саль Музичного Тов. ім. Н. Лисєнка

Маланчин Вечір

в добірною програмою при співучасті військової музики. — Хто запро-шенєня не єдєржєв, зволить ласкаво зголєсити ся в днях 10, 11 і 12 від години 5—6 вєчером в льєкахи Товариства при вул Руській ч. 8. П. сходи.
Вєтуп лише за означєнем запрошенєнє.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО СПІЛКИ АКЦІЙНОЇ У ЛЬВОВІ

в ціли підвищити акц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

З причини перепоп в поштовім руху **продовжується реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.**

У С Л І В Я П І Д П И С К И :

Зголошення приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підзале 7).

Емісійний курс вносить за акцію для дотеперішніх акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляді на користи з придбаних вже резервових фондів).

Дотеперішні акціонери мають **першенство** до побору: в засаді на одну стару акцію одної нової.

Вп. акціонери, що хотять користати в першенства і курсу, зволать при оголошенні вписати числа посіданих акцій і есенуально на бажаня банку предложити старі акції (без купонів),

які їм звернуть ся по увиденю зголошення.

Нові акції беруть участь в зиску банку, почавши від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте належать на замовлені акції вклатити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну враз в 5%, відсотками, обчисленими за час від 1. січня 1918. до дня вклати, аби мати право до дивіденди за р. 1918.

Після постанови статуту половину акцій вклатуть ся на імена акціонерів (поіменні акції), а половину на оказателя (безіменні акції). В зголошеню може замовляючий означити, цілком акції рад би мати на імя, чи на оказателя.

Замовляти можна довільну кількість акцій. Приділ кількості переводить одначе Дирекція банку після своєї виможности та поадомять зголошующого про приділ, а по виготовленю акційних грамот видасть приділені акції на зворотом посідки вклат. На случай неприділення акцій зверне банк вклатені квоти в відсотками.

Рентовий податок від акцій оплачує банк без потрученя Вп. акціонерям.

Дрібну належатість за акційні грамоти, стемпель і порто побере банк при дорученю акцій.

564 4-15

ОГОЛОШЕННЯ.

НОЖИЦІ спеціалні до стрижень коний, овец і т. п. по 5 кор. штука — поручає доки вистане вказ Від-продавцем олуєт. — Перфумерія, Львів, Івнстуська 7. 49-а 14-7

5.
Пять нових лосів Червоного Хреста поручає на рати за 170 кор. 36 рат по 7 К. 50 с. Перша рата в прил. 12 К., дальші по 7 К. 51 с. Право гри має 1. лютого. Голови виграші 300,000 К., 50,000 К. і т. д. Кождий мусить бути вильосований. Доки вистарчить вказ поручає також лоси н. к. класової лютерії. Дім банковий Шц і Хаєс Львів ріг. вул. Копацька (площа Марієвська). IX 93 100

Дешево продам плащі футрянні з дошаків, або і інші футра і гарнітуру. — І. ВАЛЬДМАН, кушнір, Львів, Жовківська ч. 11. III. п. 153 3-5

Товариство взаїмних обов'язчєнь „Дістер“ прийме сячас до своїх бюр кілька канцелярїйних сил. Зголошуватись належить в Товаристві в годних урядових 8-2 перед полуднем VI 1-3

Хлопці до науки купецтва в Народній Торговлі* * кілька місць для хлопців, що бажать вчити ся купецтва. До писемного зголошення треба долучити метрику і шкільне свідчення з послідного пір року. — Уславя приняти подасть Дирекція. XIX 2-3

Старший підфіцяр 28 літ, в браню австро-омоства, глядає вавночки Українці, до лт 27, в лішого дому і добро родина, в більшім вном в ціли матримоніальній. Згод. шен-квал і фотографія (котру вклате) від „Мі-сіонове щастє“ до Адм істрації „Діла“, Львів, Ринок 10. 185 2-3

Продам меблі і то: сальонові гарнітур (5 фотограф. стіл, ванана, сальонову виснуу лямпу і другі дві виснчі лямпи, стіл до карт, креденс, висуваний стіл з 3 ма вкладами до їдженя, каналу і зеркало. — Оглянути можна кождого дня між 10-12 перед полуднем при вул. Чернацького ч. 25., 1-ша браня, II. поверх, двері 15 559 4-4

На продаж димелья футро (мангури). — Оглянути можна в складі И. Блоц-кого вул. Анаденічів. 571 3-5

Відкуплю „Зорю“ 1880-1891, Літ. Ні Вістник річчє дачінійші. — Галан, Куркова 21. 575 3-

Купуємо НАСІННЯ

Червоної конюшини, Білої конюшини, Еспарзети, Темоти,

і інших родів трав та конюшини як також

Насіння огородових рости

(цебуля, капуста, огірки, бураки, морква, петрушка, редьква, горох, фасоль і т. п.)

у всякій кількості та платимо найвишій ціни

Пробку насіння враз з поданем ціни присиммо слати на адресу:

„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК“

синдикат т ва „Сільський Господар“ у ЛЬВОВІ,

вул. Зіморовича ч. 20. III. I. 1-

За малий гріш

можна

забезпечити будучність овою і овоєї родини, а заравом причинити оя до шорого, побідного звиключення війни через обезпеченє на случай омерти і дожитя в VII. воєній позичці

В Ц. К. австрійськїм військовїм фондї для вдів і сирїт

у Львові, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити оя може кождий мущєна або жінка, військовий або цивільний в віці від літ 15 до 60 на протяг 9 до 20 літ.

До висоти **5000 К.** без лікарських оглядин.

Обезпеченє виконує на основі умови з ц. к. Фондом ц. к. уприв. Товариство обезпечєнь австр. „ФЕНІКС“ у Відни.

Усіх полєненє удїлєне радо і безплатно Бюро ц. к. Фонду для вдів і сирїт (Відділ обезпечєнь) у Львові, Словацького 16.

355 42-45